Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (judecător Rosița Rusu-Parii)
Dosarul nr. 2rc-10/26 (nr. 2-26014006-03-2rc-03032026)

C U R T E A D E A P E L NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

14 iulie 2026 mun. Bălţi

în componența:
Președintele completului, judecător Radu Holban
Judecătorii Mariana Sajin, Svetlana Ghercavii

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de SRL „Customagic" reprezentat -Șveț Serghei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Customagic" către ÎI „Saidacari Mihaela" privind încasarea datoriei și a cheltuielilor,

împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 10 februarie 2026, -

c o n s t a t ă :

La data de 05 februarie 2026, SRL „Customagic" a înaintat cerere de chemare în judecată către ÎI „Saidacari Mihaela" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea înaintată reclamantul SRL „Customagic" a solicitat:

- încasarea de la pârâtul ÎI „Saidacari Mihaela" în beneficiul SRL „Customagic", suma de 168216,87 lei cu titlu de datorie şi suma de 145493,50 lei cu titlu de penalitate, iar în total suma de 313710,37 lei.

- încasarea de la ÎI „Saidacari Mihaela" în beneficiul SRL „Customagic", suma de 9961,28 lei cu titlu de taxă de stat şi cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de timbru.

În cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat în scopul asigurării executării pe viitor a hotărârii judecătoreşti - punerea sechestrului pe bunurile şi pe sumele de bani ale pârâtului ÎI „Saidacari Mihaela", deţinute în conturile bancare, inclusiv pe cele ce se află la alte persoane, în suma valorii acţiunii.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 13.05.2025, între SRL „Customagic", în calitate de Vînzător, şi ÎI „Saidacari Mihaela", în calitate de Cumpărător, a fost încheiat contractului de vânzare-cumpărare nr. 51, în baza căruia reclamantul s-a obligat să vândă, iar pârâtul s-a obligat să cumpere marfa în asortiment, în cantitatea, la preţurile prin care

părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate".

Mai susţine că, între părţile contractante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părţi s-a obligat reciproc, astfel încât obligaţia fiecăreia din ele să fie corelativă obligaţiei celeilalte. Astfel, contrar prevederilor contractuale, cumpărătorul ÎI „Saidacari Mihaela", nu şi-a onorat pe deplin obligaţia de plată a preţului pentru mărfurile cumpărate, ultimul acumulând faţă de vânzătorul SRL „Customagic" o datorie în mărime de 168216,87 lei, ce se confirmă prin actul de verificare în perioada 01.01.2025-22.01.2026.

Drept urmare, prin reclamaţia nr. 999 din 24.12.2025, recepţionată de pârât la data de 31.12.2025, la fel prin nenumăratele apeluri telefonice, reclamantul a solicitat de la pârât achitarea datoriei, însă datoria nu a fost achitată până în prezent.

Reieşind din corelaţia normelor precitate, dat fiind faptul că ÎI „Saidacari Mihaela", nu a respectat termenul de achitare a mărfii şi anume nu şi-a onorat obligaţiunile de plată în termenul prevăzut în contractul de vânzare-cumpărare nr. 51 din 13.05.2025, şi ca urmare a imposibilităţii de soluţionare a litigiului pe cale amiabilă suntem nevoiţi de a ne adresa în instanţa de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul în baza prevederilor art. 174 CPC, solicită asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurile şi pe sumele de bani ale pârâtului ÎI „Saidacari Mihaela", deţinute în conturile bancare, inclusiv pe cele ce se află la alte persoane, în suma valorii acţiunii, motivând prin faptul că, prin neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar putea fi create dificultăţi judecătoreşti şi/sau ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti, deoarece, după cum se constată şi din circumstanţele faptice ale cauzei, contrar prevederilor articolele 9 alin. (1); 774, alin. (1) CPC, pârâtul, pe tot parcursul raportului obligaţional în cauză, nu şi-a exercitat drepturile şi nu şi-a executat obligaţiile cu bună-credinţă, cu acordul părţilor şi cu bunele moravuri, manifestând astfel un comportament lipsit de deligenţă şi bună-credinţă pe toată durata iniţierii, existenţei şi executării raportului obligaţional enunţat circumstanţe faptice reale care, fiind confirmate prin materialul probator anexat, şi demonstrează că în caz de neaplicare a acestor măsuri va fi imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti respective, precum şi rea-credinţa a pârâtului ÎI „Saidacari Mihaela", care ar putea crea obstacole la executarea hotărârii judecătoreşti

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 10 februarie 2026 s-a respins cererea SRL „Customagic” cu privire la aplicarea sechestrului pe bunurile şi pe sumele de bani ale pârâtului ÎI „Saidacari Mihaela” deţinute în conturile bancare, inclusiv pe cele ce se află la alte persoane, în suma valorii acţiunii.

Solicitarea recurentului:

La 19 februarie 2026 SRL „Customagic” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul central din 10 februarie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii, cu pronunțarea unei noi prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform prevederilor art. 181 alin. (2) CPC, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 11 februarie 2026, astfel, recursul depus la 16 februarie 2026 este declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, ținând cont de faptul că pe parcursul examinării cauzei, pârâta ar putea înstrăina bunurile ce îi aparțin cu drept de proprietate consideră că, până la soluționarea definitivă a litigiului, este indispensabil de a fi luate măsuri de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtei în limita revendicărilor din acțiune, deoarece neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, poate crea dificultăți judecătorești sau poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești în favoarea SRL „Customagic”.

La adoptarea soluției de asigurare instanța de judecată urma să-și întemeieze încheierea reieșind din circumstanțele cauzei, și bazându-se pe cercetarea mult aspectuală a solicitării, motivându-și încheierea conform normelor în vigoare. Prin urmare, examinând cererea de asigurarea a acțiunii instanța urmează în fiecare caz concret să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărârii judiciare.

Astfel, pentru a asigura executarea eventualei hotărâri judecătorești ce va fi emisă pe marginea litigiului dedus judecății, consideră că necesară aplicarea măsurilor de asigurare

sub formă de sechestru în limita valorii acțiunii, care vor fi stabilite în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

Aprecierea instanței de recurs:

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Examinând argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord conchide că recursul declarat de SA „Energocom” prin Sucursala „Furnizare” a SA „Energocom” urmează a fi respins cu menținerea încheierii Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 februarie 2026 din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 174 CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Materialele cauzei atestă că reclamantul SRL „Customagic” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Saidacari Mihaela”privind încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, SRL „Customagic” a formulat și a depus cerere de asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești din conturile bancare, bunurile mobile și imobile ale pârâtului în mărimea acțiunii de 313 710,37, ce îi aparțin cu drept de proprietate pârâtului ÎI „Saidacari Mihaela”.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin încheierea din 10februarie 2026, a respins cererea înaintată de SRL „Customagic” privind aplicarea măsurilor privind asigurarea acțiunii ca neîntemeiată.

Articolul 174 alin. (1) CPC, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea

judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Potrivit art. 175 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Potrivit art.176 alin. (2) Cod de procedură civilă, sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acţiune.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, în temeiul normelor menţionate, Colegiul civil notează că, asigurarea acţiunii civile este instituţia de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silite, temporare şi urgente, ce pot fi aplicate de instanţă, la cererea părţii interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, şi anume, executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive.

Asigurarea acţiunii civile, cu certitudine, reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părţile aflate în litigiu. Astfel, este necesar ca acest instrument să fie aplicat cu atenţie pentru a evita ingerinţe lipsite de necesitate sau chiar abuzive în drepturile celeilalte părţi. Această sarcină, deşi primar revine participanţilor aflaţi în litigiu - să nu înainteze cereri abuzive de asigurare a acţiunii - doar cu scopul de a crea prejudicii celeilalte părţi, însă în final instanţa de judecată apreciază necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Pentru a admite solicitarea participantului şi a aplica măsura de asigurare, instanţa urmează să verifice dacă sunt suficiente probe şi argumente că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri judecătoreşti şi că măsura solicitată este în concordanţă cu obiectul acţiunii.

Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor, ce pot asigura executarea reală şi corespunzătoare a hotărârii judecătoreşti. Mai mult ca atât, importanţa ei constă în faptul, că prin aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii sunt apărate drepturile reclamantului, în cazul în care pârâtul poate acţiona cu rea-credinţă, astfel încât să facă greu de executat sau imposibilă executarea eventualei hotărâri în favoarea reclamantului.

Corespunzător, Colegiul civil concluzionează că, la caz, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important ca instanţa, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele

reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare.

Raportând conţinutul cadrului legal ce guvernează speţa prin prisma situaţiei din cauza dată, Colegiul Civil conchide că, instanţa de fond întemeiat a respins cererea de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului asupra tuturor bunurilor mobile şi imobile ale pârâtului, precum şi asupra mijloacelor băneşti aflate pe conturile acestuia, în limita valorii acţiunii. Or, din analiza materialelor cauzei nu rezultă existenţa unor probe pertinente şi concludente care să demonstreze riscul real şi iminent al imposibilităţii executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

Instanţa de recurs reţine că, simpla existenţă a unei creanţe pretinse şi introducerea unei acţiuni în judecată nu constituie, prin ele însele, temei suficient pentru aplicarea măsurilor asigurătorii. Solicitantul este obligat să demonstreze prin fapte şi împrejurări concrete că, pârâtul întreprinde sau intenţionează să întreprindă acţiuni de înstrăinare a patrimoniului, diminuare a activelor, sustragere de la executare ori alte acţiuni susceptibile să compromită executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

Or, asemenea circumstanţe nu au fost demonstrate de reclamant şi nici nu au fost constatate de instanţa de fond. De către reclamant nu au fost prezentate probe concludente și pertinente prin care să se confirme raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor solicitate, ori scopul acestei instituții este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, drepturi tangențiale cu obiectul litigiului.

Prin urmare prin aplicarea măsurii de asigurare solicitate nu va fi asigurat echilibrul între interesele părților cointeresate. Or, partea reclamantă încă urmează să demonstreze justețea pretențiilor din acțiunea înaintată, inclusiv faptul executării obligațiilor sale și a neexecutării nejustificate a obligațiilor corelative ale părții opuse. Iar, neîncrederea reclamantului în executarea de către intimat a unei posibile eventuale hotărâri de încasare, nu are la bază careva motive justificative, purtând un caracter declarativ și nu se bazează pe careva circumstanțe reale care ar justifica riscul neexecutării.

Această temere a reclamantului/recurent nu prevalează la desconsiderarea respectării dreptului de proprietate a părții pârâte, în contrapunere cu interesul reclamantului de încasare a sumei bănești, lipsind o bază rezonabilă.

Considerațiunea Completului de judecată, în baza celor relatate, se rezumă la faptul neîntrunirii temeiurilor privind dispunerea măsurii asiguratorii solicitate. Mai mult, că în susţinerea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare, solicitantul nu a prezentat mijloace probatorii care ar indica la faptul incapacității de plată a intimatului a unor acțiuni sau inacțiuni în vederea exonerării efective și intenționate de la executarea unei eventuale hotărîri judecătorești, fie existenţa altor circumstanțe care ar determina

imposibilitatea executării unei posibile hotărîri de încasare, în sensul prescris de norma prevăzută la art. 174 alin. (1) CPC.

În altă ordine de idei, reținând prevederile art. 176 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) CPC este de menționat că, reclamantul/recurent nu a specificat asupra căror bunuri mobile și imobile urmează a fi aplicată măsura de asigurare, nefiind indicat care din aceste bunuri nu sunt implicate în procesul de producție, mai mult a fost solicitat aplicarea sechestrului pe toate mijloacele bănești aflate în conturile bancare ÎI „Saidacari Mihaela" în limita valorii acțiunii 313 710,37 lei.

În context, în cazul în care nu se motivează solicitarea de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii, ori, nu se indică circumstanţele şi faptele, ce ar permite să creadă, dincolo de orice dubii rezonabile, că se va cauza un prejudiciu considerabil, iminent şi irecuperabil, instanța apreciază că aplicarea unor măsuri de asigurare nu pot fi acceptate şi admise.

Reieșind din cele constatate mai sus, Colegiul civil va reține soluția instanței de fond de respingere a cerinței reclamantului de asigurare a prezentei acțiuni civile.

Mai mult, prin conținutul cererii de asigurare a acțiunii și prin recursul înaintat, recurentul contrar prevederilor art. 174 și 177 CPC, nu a motivat suficient necesitatea aplicării măsurii asiguratorii. Recurentul solicită asigurarea acțiunii, dar nu motivează temeinic cererea depusă și nu argumentează oportunitatea aplicării sechestrului pe bunurile și mijloacele financiare ale intimaților. Ori, argumentele privind neexecutarea obligațiilor, eventuale înstrăinare a activelor și prezumata eschivare de executare a unei eventuale hotărâri judecătorești, sunt insuficiente.

În context, este de menționat că recurentul nu a prezentat probe ce ar demonstra că intimații întreprind acțiuni pentru înstrăinarea bunurilor lor materiale și astfel, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantului.

În circumstanțele date, Colegiul Civil şi de contencios administrativ consideră că totalitatea circumstanțelor relatate mai sus în ansamblul lor, aprecierea juridică corectă a materialelor cauzei, a probelor administrate, a înscrierilor anexate și raportate la exigențele legislației în vigoare, determină incontestabil legalitatea și temeinicia încheierii contestate și prin urmare este necesar de a respinge recursul declarat de SRL „Customagic" reprezentat - Șveț Serghei, fiind neîntemeiat şi a menține încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 10 februarie 2026, fără modificări.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SRL „Customagic” reprezentat -Șveț Serghei.

Se menține încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 10 februarie 2026, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Customagic” către ÎI „Saidacari Mihaela” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Radu Holban

Judecătorii Mariana Sajin

Svetlana Ghercavii